

Porady pedagoga szkolnego dla rodziców

Jak odpowiedzialnie i mądrze wychowywać dziecko?

Być dobrym rodzicem nie znaczy pozwalać dziecku na wszystko, obsypywać go prezentami, ulegać kaprysom - być dobrym rodzicem to być z dzieckiem, towarzyszyć mu w zabawie, uczyć go zasad i pokazywać świat. Odpowiedzialność oraz moralny obowiązek realizowania tego, co dla dzieci najlepsze, daje rodzicom prawo do stawiania granic, wyciągania konsekwencji i występowania z pozycji autorytetu. Wszystkie dzieci, bez względu na to, ile mają lat, muszą być traktowane z szacunkiem i godnością. Powinny mieć wpajane zasady postępowania pozwalające na rozwój samooceny, samokontroli i budowanie prawidłowych relacji pomiędzy dziećmi i dorosłymi. Przestrzeganie przez dzieci zasad posłuszeństwa oraz zachowanie przez rodziców równowagi pomiędzy miłością rodzicielską a ustalonymi regułami postępowania daje dzieciom poczucie bezpieczeństwa. Zachwianie tej równowagi oznacza kłopoty wychowawcze.

Najważniejsze zasady postępowania rodziców wobec dzieci:

Droży Rodzice

Zapewnijcie dziecku poczucie bezpieczeństwa

Nieustannie okazujcie dziecku miłość i czułość. W ramionach mamy i taty dziecko czuje się bezpiecznie. Dbajcie o to, by wiedziało, że jest kochane nawet, wtedy gdy jest niegrzeczne. Poczucie bezpieczeństwa to również jasno określone przez rodziców zasady i reguły oraz ich konsekwentne przestrzeganie. Dziecko, które zna ograniczenia potrafi odróżnić dobro od zła, zna swoją pozycję w rodzinie i ma poczucie bezpieczeństwa.

Poświęcajcie dziecku dużo czasu

Wspólne zabawy, czytanie książeczek, opowiadanie bajek, spacer, podróżowanie czy wykonywanie obowiązków domowych są nie do zastąpienia. Kiedy spędzacie czas z dzieckiem jesteście z nim na 100%. Dzieci, które są ignorowane lub, którym rodzice okazują obojętność mogą stać się agresywne. Nauczcie swoje dziecko, że szczęście nie jest kwestią tego ile masz, a jak wiele możesz zrobić z tym, co posiadasz. Nauczcie się słuchać. Wszystkie dzieci napotykać w swoim życiu sytuacje frustrujące, bolesne lub przygnębiające. Dzieci, które rozmawiają z rodzicami i otrzymują pomoc przy rozwiązaniu swoich problemów nabywają coraz więcej siły, pewności siebie. U dzieci, którym tego brakuje, powstają problemy emocjonalne.

Nauczcie się mówić do swojego dziecka

Mówcie do dziecka, łagodnie i spokojnie. Nie obrażajcie się, nie porównujcie go do innych, odnoście się do swojego dziecka z szacunkiem. Pamiętajcie że słowa mogą tak samo zranić jak klaps. Jeśli zachowaliście się wobec dziecka niewłaściwie - nie bójcie się przeprosić. Chwalcie za wysiłki i za osiągnięcia. Stale powtarzajcie wiem, że potrafisz, że Ci się uda - to pomoże dziecku uwierzyć w siebie. Wyznaczcie reguły i bądźcie konsekwentni. Zakazy i nakazy uczą małego człowieka jak żyć, co jest słuszne a co nie. Dziecko nie rodzi się z tą widzą. Pamiętajcie też, że dziecko będzie Was nie raz sprawdzało swoim zachowaniem czy nadal nie wolno tego, co zostało zabronione - dlatego bądźcie konsekwentni.

Nie bójcie się stanowczości

Dziecko powinno wiedzieć, co oznacza słowo „nie”. Nie ulegajcie, gdy dziecko próbuje wymusić coś krzykiem. Starajcie się w takich sytuacjach zachować spokój. Spokojnie i stanowczo należy powiedzieć, że nie podoba Wam się jego zachowanie. Kluczowa zasada dobrego wychowania dziecka to wspólne zdanie obojga rodziców, bo kogo dziecko ma posłuchać, jeśli jeden rodzic mówi co innego niż drugi? Pozwólcie dziecku na okazywanie uczuć. Dziećmi targają różne uczucia, często sprzeczne ze sobą. Dlatego pozwólcie dziecku: płakać, krzyczeć, bać się czy denerwować. Łzy i wściekłość pozwalają rozładować napięcie. Dziecko ma prawo do okazywania złości. Nie zmuszajcie dziecka do uległości w każdej sytuacji, po to by innym nie sprawić przykrości. Dziecko też ma prawo do wyrażania własnego zdania.

Pozwólcie na samodzielność i własną aktywność

Pozwólcie dziecku podejmować własne decyzje np.: jaki ma założyć sweter, co zje na śniadanie itp. Zachęcajcie dziecko do samodzielnego rozwiązywania problemów. Nie chrońcie przed wszelkim ryzykiem - pokazujcie i uczcie dziecko, że jego zachowania i decyzje mają swoje konsekwencje. Uczcie porządku i dobrych manier. Dobre maniery są oznaką szacunku dla innych, jeśli szanujemy innych szanujemy też samego siebie. Ucząc norm zachowania, okazując dziecku miłość i szacunek, rodzice stają się dla niego autorytetem i wzmacniają łączącą ich więź.

Uczcie porządku i dobrych manier

Dobre maniery są oznaką szacunku dla innych, jeśli szanujemy innych szanujemy też samego siebie. Ucząc norm zachowania, okazując dziecku miłość i szacunek, rodzice stają się dla niego autorytetem i wzmacniają łączącą ich więź.

Akceptujcie jeśli nie będziecie akceptować dziecka takim, jakie jest, świetnie to wyczuje i wszystkie wysiłki wychowawcze spełzną na niczym.

